

komsten de ontbindende voorwaarde, waarover in art. 1301 B.W. wordt gehandeld, altijd verondersteld plaats te grijpen, in geval een der partijen aan haar verplichting niet voldoet. Nu de Hooge Raad leert, dat de overeenkomst van levensverzekering een tweezijdige is, dat dus de premie invorderbaar is, gaat de ontbindende voorwaarde een rol spelen, zoodra de verzekeringnemer achterstand heeft met het betalen der premie. Volgens art. 1303 B.W. heeft in zulk een geval de verzekeraar het recht o.a. de ontbinding der overeenkomst te vorderen met vergoeding van kosten, schaden en interessen. Wat wil dit zeggen? Dat de verzekeraar al den tijd het risico geloopt heeft en nu per slot van rekening nog de eventueel ontvangen premie heeft terug te geven. Immers, art. 1301 B.W. bepaalt, dat een ontbindende voorwaarde de zoodanige is, welke na haar vervulling de verbintenis doet ophouden en de zaken weder tot den vorigen stand doet terugkeeren, evenals of er geen verbintenis bestaan had. En uit het tweede lid van dit artikel volgt de verplichting van den verzekeraar, om hetgeen hij ontvangen heeft terug te geven ingeval de bij de voorwaarde bedoelde gebeurtenis plaats grijpt.

Al neemt men aan, dat onder vergoeding van kosten, schaden en interessen, bedoeld in art. 1303, ook een vergoeding voor het geloopt risico zou vallen, hoe moet deze vergoeding voor elke verzekering afzonderlijk vastgesteld worden? Wat moet er gebeuren in den tijd, dat over de inning der premie geprocedeerd wordt? Moet de verzekeraar dan maar het risico blijven loopen? Terecht merkt Mr J. A. LEVY op ¹⁾, dat zonder een volslagen greep in den blinde de toepassing van art. 1303 in de practijk niet te verwezenlijken is. In de practijk komt van toepassing van deze artikelen op de levensverzekering dan ook niets terecht. Men kiest liever den weg van premie-vrij maken of afkopen van de polis.

¹⁾ Hand. Ned. Jur. Ver. 1888, II, blz. 138.